

[Hølge Nielsen.]

porten, at forhøjelserne i den gamle boligmasse burde gå i en bolig- og byggefond, hvilket er en positiv betragtning, uden at jeg af den grund kan erklære mig enig med de vise mænd i deres forslag om lejen i den gamle boligmasse.

Det er rigtigt, at der er forskel på en families levestandard helt afhængig af, hvilken husleje der må betales, men er man så sikker på, at der betales for lidt i leje i den gamle boligmasse i forhold til værdien af boligen? Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt. Jeg er sikker på, at der betales for meget i den nye boligmasse, og dette forslag afhjælper ikke nybyggeriets problemer.

For knap et år siden vedtog vi et lovforslag, der strammede reglerne for oprettelse af ejerlejligheder. Jeg gav dengang udtryk for, at det var forbedringer, men samtidig understregede jeg, at de ikke var store nok. Jeg viste en række eksempler på, at det var bydende nødvendigt at stramme yderligere, og på mit partis vegne anbefalede jeg, at man skulle følge socialdemokratiets forslag og forbyde oprettelsen af ejerlejligheder i den bestående boligmasse. Dengang afviste man mine eksempler; man sagde, at man ville se tiden an; man var ikke sikker på, at man ikke havde strammet nok. Nu, knap et år efter, kommer ministeren med et nyt forslag. Ministeren indrømmer her helt åbent, at mine eksempler var rigtige, indrømmer direkte, at det var en forfejlet lovgivning, vi fik i 1966.

Ejerlejlighedsloven skulle aldrig have set dagens lys. Vismandsrapporten siger det jo med rene ord. Den fortæller os, at der vil være 28.000 ejerlejligheder til salg i de kommende år, og at der, siden loven blev vedtaget, er solgt 2.500 ejerlejligheder. Den fortæller os, at kvadratmeterprisen ligger på 1.200-1.300 kr.; i det bedste udlejningsbyggeri vil kvadratmeterprisen efter 1974-lejen ligge på 70 kr. og i den dårlige ende på 30 kr. Der er i øvrigt mange ejerlejligheder til salg i den dårligste ende i det gamle udlejningsbyggeri.

Man har fra såvel venstres som fra konservativ side, ja, også fra radikal side, fremhævet det rigtige i, at folk ejede deres egen lejlighed. Det var af hensyn til dette hellige ejerforhold, man var gået ind for denne lov. Nu viser det sig ifølge vismandsrapporten, at

$\frac{2}{3}$ af ejerlejlighederne ligger i København og Frederiksberg samt i Københavns amt, og af disse ligger mindre end 1 promille i kommuner uden huslejeregulering, altså i kommuner, hvor der er boliger nok. Heri ligger efter min opfattelse beviset for, at den snak om ejerglæde og ejerlejligheder ikke hører nogen steder hjemme. Ejerlejligheder er boligmarkedets sortbørs. Priserne er sortbørspriser, og folketinget kan ikke med respekten i behold fortsat tillade denne tingenes tilstand. Vi må øjeblikkeligt stoppe udstykningen af ejerlejligheder.

Den skade, der er sket, vil det være vanskeligt at gøre god igen. Det vil vel stride imod grundloven, hvis man bragte de før omtalte 28.000 usolgte ejerlejligheder tilbage til udlejningsbyggeriet og ind under huslejekontrol. Men der er vel andre måder at ordne disse problemer på. Jeg vil foreslå, at vi hurtigst muligt udformer en lov om særlig indkomstskat, en indkomstskat, der inddrager en del af disse uretfærdige kæmpefortjenester i statskassen og eventuelt klausulerer dem til bolig- og byggefonden. Det er jo den fortvivlede boligsituation, der har muliggjort disse ublu fortjenester. Jeg vil gerne bede finansministeren, som dette jo vil komme til at sortere under, om at udtale sig om dette forslag.

Jeg skal herudover kun føje nogle enkelte kommentarer til lovforslaget vedrørende boligsikring, idet jeg i øvrigt er enig i de betragtninger, hr. Kaj Andresen har fremsat.

Ministerens forslag indeholder en del forhøjelser, men mest forhøjelser på sats, der ikke er aktuelle. Det hjælper jo ikke meget at forhøje boligsikringen for indkomster og huslejer, der ikke står i forhold til hinanden. Det vil være det samme som at hænge et købdøn op i et træ, hvor hunden ikke kan nå det. Benet er der, men ingen får glæde af det.

Vedrørende skalaen, den store skala, må jeg henvise til det forslag, socialdemokratiet har fremsat i boligudvalget vedrørende pristalsregulering. Den særlige skala for pensionister er en forbedring. Om den er tilstrækkelig, om den tilgodeser problemerne i tilstrækkelig grad, kan vi måske tvivle lidt om; men det må vi se på i boligudvalget. Det samme er tilfældet med skalaen for enlige uden børn. Også her er der sket forbedringer, det indrømmer jeg, men vi må her tage i betragt-